

syłek pośpiesznych, podlegają przy nadaniu oprócz innych opłat pocztowych także taryfowej opłacie za pośpieszne doręczenie.

§ 2. Wszystkie przesyłki poczty lotniczej należy doręczać w miejscowym okręgu doręczeń przez umyślnego posłańca.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:
Moszczyński

219.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 13 marca 1923 r.

w sprawie obrotu przesyłek pocztowych za pobraniem do 500.000 mk. z polską częścią Górnego Śląska.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się z polską częścią Górnego Śląska obrót poleconych przesyłek listowych, paczek i listów wartościowych za pobraniem do 500.000 mkp. za każdą poszczególną przesyłkę na zasadach obowiązujących w ruchu wewnętrznym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 roku.

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:
Moszczyński

220.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 12 marca 1923 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne podwyższa się z dniem 1 kwietnia 1923 r. do wysokości wskazanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia (załącznik). Korespondencji nadanej przed dniem 1 kwietnia, a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu, nie obciąża się dopłatą.

§ 2. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 2.000 mkp., najwyższa zaś kwota odszkodowania za polecane przesyłki listowe do zagranicy = 100.000 mkp.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (coupon réponse international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

- a) za kupon nowy wartości 50 cent. 1000 mk.
- b) „ „ dawny „ 25 „ 500 „

§ 3. Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od dn. 1 kwietnia 1923 r., z wyjątkiem opłat kwartalnych, wymienionych pod poz. 15 i 16 taryfy telegraficznej, które obowiązują dopiero od dnia 1 maja 1923 r.

Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Rumunii i Węgier. Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Rumunii równa się podwójnej opłacie wewnętrznej; do Węgier zaś pojedynczej opłacie wewnętrznej więcej 7 (siedem) cent. obliczonych na marki polskie według każdorazem obowiązującego ekwiwalentu franka zł. do marki polskiej.

§ 4. Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 1 kwietnia 1923 r. z wyjątkiem opłat abonamentowych, które obowiązują od dn. 1 maja 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami:

- a) do sieci miejscowych w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Lwowie, Białymstoku, Zagłębiu Boryslawskim i Dąbrowskiem, które z dniem 1 lipca 1922 r. przeszły na własność Polskiej Spółki Akcyjnej Telefonów, mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa w nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 33;
- b) w b. dzielnicy pruskiej obowiązują tylko należności budowlane t. zn.: §§ 6, 7, 8, 9 i 10, następnie §§ 22, 23, 24 i 25, dalej należności za rozmowy międzymiastowe t. zn.: §§ 26, 27, 28, 29 i 30, opłaty za rozmaite inne świadczenia t. zn.: §§ 31, 32 i 33 wreszcie cały rozdział III.

Abonenci, dla których podwyższone opłaty nie będą dogodne, mogą wypowiedzieć abonament na dwa tygodnie przed 1 maja 1923 r.

§ 5. Podwyższone należności pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

- a) w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska,
- b) w obrocie z Polski do polskiej części Górnego Śląska,
- c) w obrocie z Polski z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska do obszaru Wolnego miasta Gdańska.

W relacji c) (z Polski do obszarów Wolnego miasta Gdańska) nie mają zastosowania poz. 9, 10 c) i 11 taryfy pocztowej.

Podwyższone należności za rozmowy telefoniczne międzymiastowe obowiązują także w ruchu z Wolnym miastem Gdańskim, z Austrią i Czechosłowacją.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszym rozporządzenia taryfowe.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów: *Moszczyński*

Załącznik do rozp. Min. Poczt
i Tel. z dn. 12.III 1923 r. poz. 220.

WEWNĘTRZNA TARYFA POCZTOWA:

1. Listy zwykłe:
 - a) obrót miejscowy: mk.
do wagi 250 gramów 500
 - b) obrót zamiejscowy:
do wagi 20 gramów 500
ponad 20 gr. do 250 gr. 1000
urzędowe ponad 20 gr. do 2.000 gr. 1000
2. Kartki pocztowe (niezależnie od należności za blankiet urzędowego nakładu):
 - a) pojedyncze 300
 - b) z odpowiedzią 600
3. Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach 100
4. Druki zwykłe:

do wagi 50 gramów.	100
„ „ 100 „	200
„ „ 250 „	500
„ „ 500 „	800
„ „ 1000 „	1200
urzędowe ponad 1000 gr. do 2000 gr.	1200
5. Druki dla ociemniałych:

do wagi 500 gramów.	10
„ „ 1000 „	20
„ „ 1500 „	30
„ „ 2000 „	40
„ „ 2500 „	50
„ „ 3000 „	60
6. Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty):

do wagi 250 gramów.	500
„ „ 500 „	800
„ „ 1000 „	1200
7. Próbkki towarów i przesyłki mieszane:

do wagi 250 gramów.	500
„ „ 500 „	800
„ „ 1000 „	1200
8. Czasopisma:

Opłatę za czasopisma wraz z ewentualnym doręczeniem oblicza się procentowo od miesięcznej lub kwartalnej miejscowej ceny prenumeraty (bez doręczenia) i pobiera w gotówce ryczałtem zgóry.

Opłata wynosi:

- I. Za czasopisma wychodzące najmniej 6 razy w tygodniu bez względu na wagę:

- a) przy dwurazowym wydawnictwie dziennem i dwukrotnej wysyłce 14°/_o. 1250 mk.
- najmniej jednak miesięcznie.
- b) przy jednorazowej wysyłce 10°/_o. 1000
- najmniej jednak miesięcznie.
- II. Za czasopisma wychodzące wogóle rzadziej niż czasopisma grupy I, których pojedynczy egzemplarz przekracza wagę 25 gramów 7°/_o. 300
- najmniej jednak miesięcznie.
- III. Za czasopisma pod II, których pojedynczy egzemplarz nie przekracza wagi 25 gramów 3°/_o. 120
- najmniej jednak miesięcznie.

9. Przekazy:

- a) należytość manipulacyjna od każdego przyjętego przekazu bez względu na wysokość kwoty 300
 - b) od każdego przyjętych 10.000 mk. 50
 - c) opłata za przekazy telegraficzne składa się z opłaty manipulacyjnej, za sporządzenie osobnego telegramu przekazowego na każdy poszczególny przekaz telegraficzny 200
- ponadto z opłaty za blankiet telegraficzny, z opłaty za telegram przekazowy i ewentualne prywatne doniesienie pisemne nadawcy zależnie od ilości słów ew. opłaty za pośpieszne doręczenie.

Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu zwykłego lub telegraficznego 500.000 mk.

10. Listy wartościowe:

Za listy wartościowe zamknięte (opieczkowane przez nadawcę):

- a) należytość za list zwykły do 20 gr. 500
- „ „ 250 „ 1000
- należytość za list zwykły urzęd. „
ponad 20 gr. do 2000 gr. 1000
- b) należytość za polecenie 1000
- c) należytość od deklarowanej wartości za każde 10.000 mk. lub część tychże. 50

Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należytość od wartości w podwójnej wysokości.

Za listy wartościowe kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dz. Urz. M. P. i T. z 1920 r. № 27) pobiera się:

- Oprócz należytości jak za list zwykły odpowiedniej wagi i należytości za polecenie—należytość od wartości:
do 10.000 marek	5
„ 50.000 „	20
„ 100.000 „	25
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25

11. Paczki:

	mk.
do wagi 1 kg.	1000
" " 5 "	5.000
" " 10 "	10.000
" " 15 "	15.000
" " 20 "	25.000

Za paczki ochronne pobiera się należytość od wagi w podwójnej wysokości.

Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego:

a) należytość od wartości za każde 10.000 mk. lub część tychże. 50

b) przy paczkach ponad 50.000 mk. wartości: dodatkową należytość manipulacyjną od każdej paczki. 2.000

Za paczki kas i urzędów skarbowych i państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dz. Urz. z 1920 r. № 27) pobiera się:

prócz opłaty od wagi jak wyżej, należytość od wartości:	
do 10.000 mk.	5
" 50.000 "	20
" 100.000 "	25
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25

Należytości dodatkowe.

Należytości przy nadaniu:

Polecenie przesyłek pocztowych	1000
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	500
b) po nadaniu.	1000
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):	
a) przy nadaniu	500
b) po nadaniu.	1000
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	500
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	300
Za doręczenie pospieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru) na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki	2000
Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante” opłata dodatkowa.	200
Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:	
a) przesyłki polecnej	300
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	400
c) paczki, za każde 5 kg. wagi.	1000
d) telegramu	300

Należytości przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono:

A) listów wartościowych, przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:	mk.
a) do 100.000 mk.	250
b) ponad 100.000 mk. do 300.000 mk.	1000
c) " 300.000 " " 500.000 "	2000

B) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sieroce, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłacanych z funduszy Skarbu Państwa:	
a) do 50.000 mk. nie pobiera się żadnej należytości,	
b) ponad 50.000 mk.	50

Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowymi — nie pobiera się żadnej należytości.
C) paczek:

	W MIEJSCOWOŚCIACH		
	I kl.	II kl.	III kl.
do 5 klg.	1200	800	400
" 10 "	1600	1200	800
" 15 "	2000	1600	1200
" 20 "	2400	2000	1600

Do miejscowości I klasy należą: Warszawa i Łódź.

Do miejscowości II klasy należą: Będzin, Biała, Białystok, Bielsko, Borystaw, Brody, Bydgoszcz, Chrzanów, Cieszyn, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Drohobycz, Dziedzice, Gorlice, Grudziądz, Jarosław, Jasło, Jaworzno, Kalisz, Kielce, Kołomyja, Kraków, Lublin, Lwów, Łomża, Łuck, Nowy-Sącz, Opatów, Kielecki, Ostrowiec, Poznań, Przemyśl, Radom, Równe, Wołyńskie, Rzeszów, Sambor, Sanok, Siedlce, Sosnowiec, Stanisławów, Stryj, Suwałki, Szczakowa, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Trzebinia, Wierzbnik, Włocławek, Zawiercie, Złoczów.

Do miejscowości III klasy należą: pozostałe miejscowości.

Przenoszenie miejscowości z klasy III do II ewentualnie z klasy II do III należy do zakresu działania Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Za doręczenie paczki przez listonosza wiejskiego: za każde 5 kg. wagi 1000

Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:	
a) dla przesyłek listowych i gazet	10.000
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów	20.000
c) dla paczek wyłącznie	50.000

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręczają się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.
(Patrz Dz. Urz. № 2 z 1921 r. str. 27).

Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę 300
 najwyżej za jedną paczkę 8.000

Od opłaty składowego są wolne:

- a) dzień doręczenia (wydania) adresu pomocniczego odbiorcy i nadto:
- b) w miejscowym okręgu doręczeń, bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, dla wojskowych zaś (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedm dni,
- c) przy paczkach adresowanych „post-restante” dalsze cztery dni,
- d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalszych 14 dni.

Od opłaty składowego za paczki, oprócz dni podanych pod a) do d) wolne są również te niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń nie jest wykonywana.

Inne opłaty.

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki mk. 500
 Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki 500
 Duplikat poświadczenia nadania 500
 Zniesienie lub zmniejszenie pobrania 500
 Zawiadomienie o niedoręczalności paczki włącznie z zarządzeniem nadawcy 500
 Należytość za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę 500
 Należytość za pośrednictwo przy ocleniu:
 a) przesyłek listowych 200
 b) paczek 1000
 Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku 1000
 Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.
 Za zastrzeżenie osobistej interwencji odbioru przy ocleniu miesięcznie 5.000
 Upoważnienie wypłaty (duplikaty) w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę 500
 Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej) 1000
 Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie 5.000
 Za nadanie przesyłki poleconej poza godzinami urzędowymi opłata dodatkowa 500

Pisma sądowe do stron w Małopolsce.

- a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu mk. 200
- b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości 500

Specjalne należytości pocztowe w b. dzielnicy pruskiej.

- 1) Za listy zleceniowe celem pobrania pieniędzy, uzyskania przyjęcia lub zaprotestowania 500

- 2) Za protestowanie weksli przez pocztę, bez względu na wysokość kwoty wekslowej, od sztuki mk. 2000
- 3) Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia 500
- 4) Za nadanie paczek poza godzinami urzędowymi od sztuki 500
- 5) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem się za każde 100 mk. najmniej miesięcznie 200
- 6) Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie 5000
- 7) Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych 500
- 8) Za wystawienie legitymacji pocztowej 250
- 9) Za zamówienie dodatkowych okazów gazet 250
- 10) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:
 a) do 10 km. 1000
 b) ponad 10 km. 2000
 od 10 kg. do 20 kg.:
 a) do 10 km. 2000
 b) ponad 10 km. 4000
- 11) Za jazdę pocztą od kilometra 500
- 12) Za przekazanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, oraz za przekazanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu 250
- 13) Należytość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:
 a) czasopism dziennych od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięczn. 300
 b) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma 10

ZAGRANICZNA TARYFA POCZTOWA.

1) Listy zwykłe:

- a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:
 do wagi 20 gramów. 800 mk.
 za każde dalsze 20 gramów. 500 „

b) do innych krajów:

- do wagi 20 gramów. 1000 mk.
 za każde dalsze 20 gramów. 500 „

Waga listów nie może przekraczać 2 kilogramów, a wymiary w każdym z trzech kierunków nie mogą być większe niż 45 centymetrów lub jeżeli list ma formę rulonu — niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

2) Kartki pocztowe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią 450 mk.

b) do innych krajów:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłaconą odpowiedzią 600 mk.

Największy dopuszczalny wymiar kartek pocztowych: długość 14 centymetrów — szerokość 9 centymetrów, najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów — szerokość 7 centymetrów.

3) Druki zwykłe i czasopisma:

za każde 50 gramów 200 mk.

Dla wzajemnego ruchu czasopism między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.

Waga druków zwykłych i czasopism nie może przekraczać 2 kilogramów. Waga pojedynczo wysyłanych tomów dzieła może wynosić 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

4) Druki wypukłe dla ociemniałych:

a) do Czechosłowacji i Węgier:

za każde 500 gramów 10 mk.

b) do innych krajów:

za każde 500 gramów 100 mk.

Waga druków wypukłych dla ociemniałych nie może przekraczać 3 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

5) Papiery handlowe:

za każde 50 gramów 200 mk.
najmniej jednak 1000 „

Waga papierów handlowych nie może przekraczać 2 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

6) Próbki towarów:

za każde 50 gramów 200 mk.
najmniej jednak 400 „

Waga próbek towarów nie może przekraczać 500 gramów, a wymiary nie mogą być większe, niż 30 centymetrów na długość, 20 centymetrów na sze-

rokość i 10 centymetrów na wysokość; lub, jeżeli mają formę rulonu, niż 30 centymetrów na długość i 15 centymetrów w średnicy.

7) Różnolita zawartość (złączenie w jedną przesyłkę próbek, druków i papierów handlowych):

za każde 50 gramów 200 mk.
przyczem jeżeli przesyłka zawiera:

a) tylko druki i próbki:

najmniej 400 mk.

b) również papiery handlowe:

najmniej 1000 mk.

Waga najwyższa: 2 kilogramy, przy dołączeniu zaś druków dla ociemniałych: 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.

8) Polecenie przesyłek listowych . . 1000 mk.

9) Zwrotne poświadczenie odbioru na przesyłkę poleconą:

a) przy nadaniu 1000 mk.
b) po nadaniu 2000 „

10) Reklamacja przesyłek zwykłych lub polecanych 2000 mk.

11) Należność za doręczenie pośpieszne (przez ekspres) 2000 mk.

12) Żądanie wycofania lub zmiany adresu:

a) drogą pocztową 2000 mk.
b) drogą telegraficzną, należność za telegram według zwyczajnej taryfy zagranicznej.

Za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone zagraniczne przesyłki listowe pobiera się od adresatów dopłatę w podwójnej wysokości brakującej opłaty, przyczem powyższa dopłata nie może być mniejsza niż 600 marek.

Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicznym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju należy zatem zwracać, o ile możliwości, nadawcom celem uzupełnienia brakującej opłaty.

Nieopłacone druki, czasopisma, próbki towarów i papiery handlowe wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy uważane są jako przesyłki niedoręczalne.

TARYFA TELEGRAFICZNA WEWNĘTRZNA.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykłe: opłata od wyrazu najmniej jednak	500 5000	Za telegramy, nadawane w kolejowych urzędach telegraficznych w miejscowościach, gdzie są także państwowe urzędy telegraficzne, pobiera się dodatek do należności od każdego wyrazu na rzecz skarbu kolejowego (patrz Dz. U. № 9 z r. 1923 str. 180). Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. Najniższa opłata za telegram zwykły do 10 wyrazów wynosi 5000 mk., zaś za każdy następny wyraz 500 mk.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D): opłata od wyrazu najmniej jednak	1500 15000	Najniższa opłata za telegram pilny do 10 wyrazów wynosi 15000 mk., zaś za każdy następny wyraz 1500 mk.
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą = RPX=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	500 5000 100	Najmniej można opłacać z góry 10 wyrazów. Poza to ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi zwykłej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną = RPDx=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należność za blankiet na tę odpowiedź	1500 15000 100	Najmniej można opłacić z góry 10 wyrazów. Poza to ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi pilnej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższa od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu .	250	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse” przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone.
6	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	100	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu = TC =: 25% opłaty telegramu o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, posłańca i t. p.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu obowiązkowo.
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykłe = PC = b) telegraf. pilne = PCD = c) pocztą = PCP = jak za list zwykły do 20 gramów wagi.	5000 15000	O potwierdzeniu doręczenia względnie oddaniu na pocztę telegramu ze znakiem = PCP = zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowym (Dz. Urz. M. P. i T. № 5 str. 78 pkt. 18).

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony=PR=jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony=GPR=pobiera się należność pocztową za polecenie listu bez porta listowego.		Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należności. Również nie pobiera się żadnej należności za telegramy „poste restante” i „télégraphe restante”.
10	Za telegramy o kilku adresach=TMx=: a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego . . . b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego . . .	1000 2000	
11	Za telegramy ze znakiem umówionym =XPT= i =XPP=opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszt doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności lub za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności jak za zwykłą kartkę pocztową.	10000 5000	Za telegramy ze znakami =XPP= lub =XPT=różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistymi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę. Jeżeli telegram doręczono inną okazją a nie umyślnym posłańcem, wówczas zwraca się nadany cały depozyt. ○ doręczeniu telegramu =XPT= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy telegramem służbowym urząd nadawczy. ○ doręczeniu telegramu =XPP= posłańcem zawiadamia urząd oddawczy bezpłatnym pismem służbowym urząd nadawczy. W obu wypadkach należy zawsze podać, ile wypłacono posłańcowi z kasy urzędu za doręczenie lub usiłowanie doręczenia telegramu. Za doręczenie telegramu ze znakami=XPP= lub =XPT= nie pobiera posłańiec od adresata żadnej dopłaty (patrz Dz. U. M. P. i T. № 5 z r. 1923 str. 75 pkt. 10).
12	Za nadanie lub odebranie telegramu za pomocą telefonu przez abonentów telefonicznych za każde 100 słów lub część tychże	800	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należności za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
13	Za pokwitowanie nadania telegramu prywatnego	400	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
14	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego: a) do stu słów b) za każde dalsze 100 słów lub część tychże po	1000 1000	Prośba o wydanie odpisu nie podlega opłacie stemplowej (patrz Dz. U. M. P. i T. № 27 str. 619 pkt. 12).
15	Za każdy umówiony lub skrócony adres: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	40.000 30.000	Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.

№ porządkowy	PRZEDMIOT	Należności	UWAGI
		Mk.	
16	Za doręczanie telegramów do kilku miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) w innych urzędach kwartalnie	40.000 30.000	Adresaci, którzy posiadają skrócony lub umówiony adres, mogą także żądać doręczania im telegramów do kilku miejsc o różnych porach dnia jednakże tylko po uiszczeniu opłaty pod poz. 16. Od abonentów zgłaszających umówiony lub skrócony adres w ciągu kwartału pobiera się należność w kwocie proporcjonalnej licząc 30 dni za miesiąc, do których jednak dnia zgłoszenia się nie wlicza. Abonenci, którzy opłacili należność za cały rok z góry, dopłacają różnicę z powodu podwyższenia taryfy w stosunku proporcjonalnym. Za świadczenia te, jeżeli trwają krócej aniżeli kwartał, pobiera się należności w stosunku proporcjonalnym jak pod poz. 15
17	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odelegrafowanego	1000	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
18	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	400	W razie cofnięcia takiego telegramu należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
19	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p. pobiera się opłatę jak za reklamację pocztową.		Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej (patrz D. U. M. P. i T. № 27 str. 619 pkt. 12). Jeżeli w jednym podaniu reklamuje wnoszący kilka telegramów, opłaca należność od każdego reklamowanego telegramu.
20	Za blankiet telegraficzny nadawczy	100	

TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska.

I. SIEĆ TELEFONICZNA.¹⁾

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- a) Sieci lokalnych.
- b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za opłatą roczną abonamentu (§ 13).

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należności od poszczególnej rozmowy (§ 27).

¹⁾ Nie obowiązuje w b. dzielnicy pruskiej.

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko centralę główną lub
- b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy;¹⁾

a) Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

Dla sieci z ilością do 100 abonentów teren w promieniu 1 klm.

Dla sieci z ilością od 101 do 2000 abon. teren w promieniu 2 klm.

Dla sieci z ilością od 2001 wzwyż teren w promieniu 3 klm.

b) Druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastowa tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

II. NALEŻYTOŚCI.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym, płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należności, a mianowicie:

a²⁾ abonenci zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejże jednorazowo po 100.000 mk., za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej;

b) abonenci zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 120.000 mk.;

c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 100.000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczty i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonnka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych skutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 100.000 mk.,

b) za przyłączenie w tym samym mieszkaniu co i aparat główny 125.000 mk.,

c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 150.000 mk.,

d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej (150.000 mk.) za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linię dla aparatu głównego, t. j. należności według § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującymi warunkami:

a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;

b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości;

c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;

d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;

e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać nie mniej niż jedno połączenie z centralą państwową przyczem ich budowę skutecznia się za opłatą należności podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczty i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonnka dodatkowego pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

a) za przeniesienie w tym samym pokoju 100.000 mk.

b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu 125.000 "

c) za przeniesienie do innego lokalu tego samego budynku 150.000 "

d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (150.000 mk.) według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linii nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:

w obrębie strefy pierwszej . 100.000 "

" " drugiej . . 120.000 "

e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta . 100.000 "

f) gdy dwóch abonentów zamienia wzajemnie mieszkania lub pomieszczenia zawodowe, w których są stacje telefoniczne, i zatrzymują dawne swe numera tych stacji, pobiera się jednorazową ryczałtową opłatę od każdego abonenta po 25.000 .

¹⁾ Patrz § 35.
²⁾ Patrz § 34.

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należytości budowlanych obowiązują te same zastrzeżenia co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się przed rozpoczęciem robót. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania, a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już do tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, winien jest proszący wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materiałów, jeżeli one nic nie straciły na tej wartości i dadzą się ponownie użyć.

§ 11. Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

1. Na słupach drewnianych za każdy kilometr rocznie 40.000 mk.
2. Na słupach żelaznych za każdy kilometr rocznie 100.000 mk., w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu na słupach umieszczonych.
3. Za wynajęcie pojedynczej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 120.000 mk.
4. Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 250.000 mk.

§ 12. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej prócz opłat przewidzianych w § 11 obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należytości za użytkowanie kabla podziemnego, za pomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 300.000 mk. kwartalnie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej¹⁾.

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- a) kategorii abonamentu,
- b) grupy, do której zaliczona jest dana sieć,
- c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,
- d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefo-

¹⁾ W b. dzielnicy pruskiej nie obowiązują paragrafy: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21.

nicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnych rozmów.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- a) Abonament prywatny: Do tej kategorii należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.
- b) Abonament zbiorowy: Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatoriach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.
- c) Abonament publiczny: Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności.
- d) Abonament towarzyski: Do tej kategorii zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali bądź to głównej, bądź pomocniczej zalicza się ona do grupy:

I	przy ilości abonentów do 50
II	" " " od 51 do 100
III	" " " " 101 " 2000
IV	" " " " 2001 " 5000
V	" " " " ponad 5000.

§ 16. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny			Abonam. towarzyski		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	kwartalnie		
						w dwój- kę	w trójkę	w czwór- kę
Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.			
I	do 50	1	30000	70000	145000	18000	12000	9000
II	od 51—100 . .	1	60000	120000	240000	35000	24000	18000
III	od 101—2000 .	2	120000	220000	430000	70000	55000	40000
IV	od 2001—5000	3	180000	325000	500000	110000	85000	70000
V	ponad 5000 . .	3	300000	480000	600000	180000	145000	110000

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowo aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

- a) za każdy aparat dodatkowy 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- b) za dzwonek dodatkowy 7000 mk.
- c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) 7000 „
- d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy 15000 „
- e) za aparat załączony na stałe do kontaktu, stanowiący własność abonenta, 50% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność Skarbu Pocztowego 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linii, a mianowicie: rocznie po mk. 10000 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za 1/2 roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- a) za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,
- b) za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linii po 10000 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 50000 mk. rocznie.

§ 21. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17, dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie marek:
do 10 klm.	150.000
od 11 do 20 klm.	200.000
od 21 do 30 „	300.000
od 31 do 40 „	400.000
od 41 wzwyż „	500.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywani być mogą do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych, którzy taki sam dodatek złożyli. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia,

ilość stwierdzona w dniu 31/III powoduje zmianę taryfy od 1 lipca,

ilość stwierdzona w dniu 30/VI powoduje zmianę taryfy od 1 października,

ilość stwierdzona w dniu 30/IX powoduje zmianę taryfy od 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do użytku i otrzymaniu rachunku, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu, i rzeczywiste koszty poniesione przez Skarb Pocztowy przy odnotowaniu i ponownem załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przy czym część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe, podlegające opłacie, dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do 25 klm. po mk.	. 2.000
" " " 50 " "	. 4.000
" " " 100 " "	. 6.000
i za każde dalsze 100 " "	. 2.000

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 28¹⁾. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należności od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali, czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiek bądź powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie 1/5 część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy w danej relacji. Całą należność zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N” do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

¹⁾ Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać” można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności z góry. Poza tem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać” i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymieniać miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej ma to uczynić zaraz po wymienieniu numeru.

b) W drugim wypadku: oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 1500 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stał się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 500 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowymi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:
Za połączenie jednorazowe przez jedną noc mk.
lub jedno południe 500
Miesięcznie za jednorazowe dziennie 6000
za dwurazowe dziennie 12000

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczty i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy prośącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, urzędowi policji państwowej.

Jeżeli do skutecznego połączenia takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupna i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby potrójną należność za rozmowę, jednakże najmniej . . . 12000 mk.

b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym 400 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów ustaloną przez Dyrekcję Poczty i Telegrafów a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku

aparatu głównego czy to dla aparatów bocznych dopłać żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik posiadający jeden główny aparat abonentowy ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczają, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innymi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 6000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się:

- a) za każdy telegram do stu słów 800 mk.
- b) za każde dalsze sto słów lub część tychże po 800 „

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należności za pośrednictwo telefoniczne t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należności za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się takie same należności. Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykle bezpłatnie.

III. OPLATY WAŻNE TYLKO NA OBSZARZE B. DZIELNICY PRUSKIEJ.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament który wynosi:

w sieciach telefonicznych do 50 abonentów	150.000 mk.
w sieciach telefonicznych od 51 do 100 abonentów włącznie	250.000 „
w sieciach telefonicznych od 101 do 200 abonentów włącznie	300.000 „
w sieciach telefonicznych od 201 do 500 abonentów włącznie	400.000 „
w sieciach telefonicznych od 501 do 1000 abonentów włącznie	450.000 „
w sieciach telefonicznych od 1001 do 5000 abonentów włącznie	500.000 „
w sieciach telefonicznych od 5001 do 20000 abonentów włącznie	600.000 „

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 metrów lub

części tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie 12.000

Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę, wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm. strefą drugą¹⁾.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urzęda i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent:

- a) za urządzone na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji:
 - od każdej stacji rocznie 48.000
 - za każdą inną boczną stacją rocznie 70.000

- b) jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 mtr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 12.000

- c) Za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogiczne dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzone na tej samej posiadłości gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	70.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „	100.000 „
„ trzech „ „	120.000 „
więcej jak trzech połączeniach z centralą	150.000 „

- b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:
 - przy jednym połączeniu z centralą rocznie
 60.000 mk. |
 - „ dwóch połączeniach „ „
 120.000 „ |
 - „ trzech „ „
 150.000 „ |
 - więcej jak trzech połączeniach z centralą
 180.000 „ |

- c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą, przy jednym połączeniu z centralą rocznie 6.000 mk.
- przy dwóch połączeniach z centralą rocznie
 9.000 „ |
- „ trzech „ „
 12.000 „ |
- więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenia z centralą rocznie 3.000 mk. więcej, t. j. 15.000 mk. i t. d.

- d) Przy połączeniach między stacjami bocznymi, zwyczajnymi aparatami i bocznymi stacjami o szeregowym załączeniu za każdą boczną stacją z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie 6.000 mk.

- e) Za przemianę bocznych stacji o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowym załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacji o szeregowym załączeniu, koszta własne z wyłącze-

¹⁾ Patrz § 4 i § 6.

niem kosztów szafki łącznikowej i materiału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże koszta rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie 6.000 mk.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36 lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie 40.000 mk.
w innym wypadku rocznie 75.000 mk.

§ 39. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne, urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie 25.000 mk.
2. Za każdą inną boczną stację 40.000 „

§ 40. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowymi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie 12000 mk.
2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównymi lub bocznymi za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 6.000 mk.

3. Za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.

4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej te same dodatki budowlane, jak przy stacjach głównych według § 35.

5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowymi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów pobiera się za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe, należytość jak za boczną stację wedle stawek § 39.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki) są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie 6.000 mk.
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie 6.000 mk.
3. Za drugi mikrofon, rocznie. 10.000 mk.

4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 10.000 mk.

5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych rocznie 6.000 mk.

6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki rocznie 6.000 mk.

7. Za urządzenie dzwonekowe dołączone do tarcz spadkowych i

8. Za drugą słuchawkę nie pobiera się żadnych bieżących opłat.

9. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 8 wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwoneków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym przepisany przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie 6.000 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych jak np. zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo ziemnego i t. p. świadczenia, płaci abonent rzeczywiste koszta.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 36); opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 25.000 mk.

2. Przy stacjach bocznych urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów 12.000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których koszta budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszta naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 45. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie 30.000 mk.

b) Za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną 30.000 mk.